

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 9C/106/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6612215570
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Triznová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2014:6612215570.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec samosudkyňou JUDr. Evou Triznovou v právnej veci žalobcu POHOTOVOŠŤ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpená Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421 proti žalovanému Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, IČO: 00 166 073, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Žalobu žalobcu o zaplatenie majetkovej škody vo výške 1.750,- Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 1.880,88 Eur proti žalovanému **z a m i e t a**.

Žalovanému náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Žalobca podal na Okresnom súde Lučenec žaloby o zaplatenie majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktoré boli vedené na Okresnom súde Lučenec pod spisovými značkami 9C/106/2012, 9C/107/2012, 9C/108/2012, 9C/110/2012, 9C/111/2012, 9C/112/2012, 9C/113/2012, 9C/114/2012, 13C/79/2012 a 14C/104/2012 . Uznesením č.k. 9C/106/2012- 28 zo dňa 11.03.2013 súd spojil konania na spoločné konanie, ktoré je vedené pod sp. zn. 9C/106/2012. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 18.03.2013.

Poukázal na tú skutočnosť, že je slovenskou právnickou osobou, ktorá vykonáva na základe registrácie podnikateľskú činnosť v prevažujúcej miere v oblasti poskytovania krátkodobých úverov. V súlade s pravidlami riadneho hospodárenia ako oprávnený subjekt veriteľ zo Zmluvy o úvere navrhol písomným podaním súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu, a to z dôvodu, že zo strany dlžníka neboli rešpektované zmluvné dojednania a zákonné ustanovenia. Exekúciu žalobca navrhol vykonať pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla nesplnením záväzku: vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX, kde dlžníkom bol povinný S. Ž., J.. XX.XX.XXXX (spis Okresného súdu Lučenec sp. zn. 9C/106/2012, 19Er/928/2003), vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX, kde dlžníkom bol povinný J. G., J.. XX.XX.XXXX (spis Okresného súdu Lučenec sp. zn. 9C/107/2012, 19Er/87/2003), vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX, kde dlžníčkou bola povinná Y. O. N. U., J.. XX.XX.XXXX (spis Okresného súdu Lučenec sp. zn. 9C/108/2012, 19Er/1167/2003), vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX, kde dlžníčkou bola povinná F. A., J.. XX.XX.XXXX (spis Okresného súdu Lučenec sp. zn. 9C/110/2012, 13Er/531/2004), vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX, kde dlžníkom bol povinný J. H., J.. XX.XX.XXXX (spis Okresného súdu Lučenec sp. zn. 9C/111/2012, 22Er/155/2004), vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX, kde dlžníkom bol povinný Y. Y., J.. XX.XX.XXXX (spis Okresného súdu Lučenec sp. zn. 9C/112/2012, 22Er/900/2004), vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX, kde dlžníčkou bola povinná Z. U., J.. XX.XX.XXXX (spis Okresného súdu Lučenec sp. zn. 9C/113/2012, 14Er/966/2004), vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX, kde dlžníkom bol povinný M.O. G., J.. XX.XX.XXXX (spis Okresného súdu Lučenec sp. zn. 9C/114/2012, 14Er/157/2004), vyplývajúceho zo

Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX, kde dlžníkom bol povinný M. Q., J.. XX.XX.XXXX (spis Okresného súdu Lučenec sp. zn. 13C/79/2012, 19Er/1711/2003), vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX, kde dlžníkom bol povinný Z. U., J.. XX.XX.XXXX (spis Okresného súdu Lučenec sp. zn. 14C/104/2012, 14Er/1011/2004).

Súdny exekútor požiadal exekučný súd - Okresný súd Lučenec o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd poveril súdneho exekútora vykonať exekúcie a udelil mu poverenie.

Žalobca exekučnému súdu doručil návrh na zmenu exekútora. V exekučnom konaní vedenom podľa procesných pravidiel je založená zákonná povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o návrhu oprávneného na zmenu exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenom čase.

Žalobca uviedol, že nedisponuje rovnopisom príslušného exekučného titulu ani rovnopisom príslušného návrhu na vykonanie exekúcie, ktorý by obsahoval vyznačený dátum doručenia súdu. V predmetnom prípade neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústreďene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o žiadosti o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedlniteľná, pretože počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa žalobca v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Majetková škoda, ktorá mu vznikla, predstavuje náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného Zmluvou o úvere. Nemôže preto tiež nastať akceptácia návrhu na nútené vymáhanie istiny a príslušenstva zo strany exekučného súdu.

Zároveň si uplatňuje aj náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenie práva na súdnu ochranu zaručeného článkom 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces zaručeného článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv základných slobôd nie je dostatočných zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávnym úradným postupom došlo k zmareniu legitímneho očakávania žalobcu, že správnym a zákonným postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky. Žalobca mohol vďaka skorému rozhodnutiu exekučného súdu v zákonnej lehote včas, efektívne a účinne uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zvýšeniu úspechu mimosúdneho zabezpečenia vymožitelnosti jeho pohľadávky a jej príslušenstva, pretože by vedel, že žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá. Náhradu nemajetkovej ujmy vníma ako spravodlivú satisfakciu za konkrétne porušenie jeho zákonných nárokov a základných práv. Do obsahu základného práva na súdnu ochranu patrí aj právo každého na to, aby sa v jeho veci rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy. Súčasne má každý právo na to, aby sa v jeho veci vykonal ústavne súladný výklad aplikovanej právnej normy. Z toho vyplýva, že k reálnemu poskytnutiu súdnej ochrany dôjde len vtedy, ak sa na zistený stav veci použije ústavne súladne interpretovaná, platná a účinná právna úprava. Potreba náhrady nemajetkovej ujmy má svoj základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu. Primeranú náhradu nemajetkovej ujmy si uplatňuje za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a spravodlivé riešenie vecí a zamedzenie vymoženiu pohľadávky cestou exekúcie.

Ďalej dodal, že postupoval podľa ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. a písomnou žiadosťou požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Žalovaný však do podania žaloby na žiadosť pozitívne nereagoval. Preto je nutné deklarovať porušenie práva žalobcu na súdnu ochranu zaručeného článkom 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na

spravodlivý súdny proces zaručeného článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, pretože súdna ochrana nebola poskytnutá v zákonom predpokladanej kvalite, deklarovať porušenie princípov právneho štátu nesprávnym úradným postupom exekučného súdu, nahradiť žalobcovi nemajetkovú ujmu a majetkovú škodu, ktorá mu bola spôsobená v priamej príčinnej súvislosti s porušením jeho práv uvedených vyššie.

Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť. Uviedol, že žalobca sa vo svojich žalobách domáha náhrady škody pozostávajúcej z nasledovných čiastkových nárokov:

1) materiálna škoda v paušálnej výške 175,- Eur spôsobená nákladmi na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému, na udržiavanie a správu informačného systému a na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom, 2) nemajetková ujma vo výške pomernej k času tvrdeného omeškania súdu pri svojom rozhodovaní, vypočítaná zo základu 663,84 Eur na rok, ako spravodlivá satisfakcia za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, za porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky.

Žalovaný ďalej uviedol, že tvrdenie žalobcu, že nemá vedomosť o spisových značkách ním uvádzaných exekučných konaní, sa nezakladá na pravde, má charakter klamlivého a zavádzajúceho tvrdenia, pretože sám žalobca uvádza, že mu boli doručené uznesenia exekučného súdu o zmene súdneho exekútora, pričom tieto uznesenia museli byť v súlade s právnymi predpismi upravujúcimi náležitosti súdnych rozhodnutí označené spisovými značkami dotknutých exekučných konaní. Neoznačenie spisových značiek exekučných konaní, v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu zo strany exekučného súdu (teda nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí), bolo jedným z dôvodov, pre ktoré Ústavný súd SR odmietol sťažnosti žalobcu na porušenie jeho ústavných práv nečinnosťou exekučného súdu (príkladmo rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 211/2012, sp. zn. IV. ÚS 366/2012, sp. zn. IV. ÚS 374/2012).

Žalovaný na vyššie uvedené ustanovenie Občianskeho súdneho poriadku poukazuje aj z dôvodu, že v tomto momente nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody. Jednak žalobca namieta „nezákonné konanie“ v podobe nerozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom ustanovenej lehote, ale zároveň namieta nesprávny úradný postup v podobe prietahov. Z takto formulovaných žalôb nie je jednoznačne jasné, na základe akého titulu si žalobca uplatňuje škodu, keďže v žalobách sa tieto tituly prelínajú a žalobca jednoznačne neuvádza, z ktorého titulu/titulov si uplatňuje svoj nárok.

Čo sa týka uvádzaných prietahov v konaní, v prvom rade je potrebné poznamenať, že žalobca neuvádza kroky, ktoré podnikol na ich odstránenie. Žalobca neuviedol, ani po vyžiadanej súčinnosti v rámci predbežného prerokovania zo strany žalovaného, či využil možnosť podania sťažnosti na zbytočné prietahy v príslušných konaniach predsedovi okresného súdu, resp. možnosť podania ústavnej sťažnosti (t. z. či využil účinné právne prostriedky nápravy na urýchlenie konania). Judikatúra Ústavného súdu SR, konkrétne v náleze z 3. mája 2011, č. k. III. ÚS 69/2011-25, taktiež poukazuje na skutočnosť, že sťažovateľ má predovšetkým postupovať v zmysle zásady vigilantibus iura (každý nech si stráži svoje právo). To, že tak žalobca nekonal, je možné pripísať iba jemu. V druhom rade, žalovaný má za to, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní súdu, túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR (bližšie v časti o Existencii prietahov v konaní).

K podmienkam uplatnenia nároku na súde žalovaný poukazuje na to, že dňa 23.04.2012 mu boli doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 23.04.2012. Vzhľadom na skutočnosť, že už dňa 27.09.2012 bola okresnému súdu doručená predmetná žaloba, je zrejmé, že žalobca ju nepodal po uplynutí 6-mesačnej lehoty, ale skôr.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z. z.“), nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom

je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadost") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z., ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr..

Z citovaných ustanovení zákona č. 514/2003 Z. z. vyplýva, že poškodený sa práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci môže domáhať na súde až po uplynutí šiestich mesiacov odo dňa prijatia jeho žiadosti (doručenia na príslušný orgán) o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Predbežné prerokovanie nároku je zákonom (§ 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z.) ustanovenou podmienkou, aby o tomto nároku mohlo prebehnúť občianske súdne konanie (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 2 Cz 38/76, uverejnené pod publikačným číslom R 28/1978). Preto má žalovaný za to, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde.

Zároveň žalovaný poukázal na to, že napriek opakovaným výzvam na doplnenie žiadostí, ktoré Ministerstvo spravodlivosti SR adresovalo žalobcovi po doručení prvotných žiadostí o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, Ministerstvu spravodlivosti SR bola doručená všeobecná odpoveď, kde žalobca nepreukázal požadované skutočnosti, nedoplnil žiadané informácie a nebol ochotný priložiť ani príslušné návrhy na zmenu exekútora s dátumom doručenia súdu, uznesenia o zmene súdneho exekútora, dátumy, kedy sa žalobca dozvedel o škode, doklady preukazujúce vyčíslenú majetkovú škodu, uviesť skutočnosť, či boli podávané sťažnosti predsedovi súdu na prietahy/ústavné sťažnosti, ani doklady preukazujúce „ohrozenie“ práv zánikom povinného, resp. jeho insolveniou, stratou kontaktu s povinným, ktorými odôvodňuje vznik nemajetkovej ujmy. Vcelku žalobca neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí, a tým zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody, o ktorého prerokovanie sám požiadal. Ministerstvo spravodlivosti SR ako orgán príslušný podľa § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z. z. preto nárok žalobcu nepovažuje za predbežne prerokovaný.

Žalovaný poukázal na podmienky úspešného uplatnenia nároku na náhradu škody, s tým, že zákon č. 514/2003 Z. z. ustanovuje nasledujúce všeobecné podmienky, pri splnení ktorých štát zodpovedá za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci:

1/nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup,

2/vznik škody,

3/príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou.

Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť splnené všetky tri podmienky súčasne.

Pri posudzovaní otázky nesprávneho úradného postupu spočívajúceho v údajnom porušení povinnosti súdu vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote žalovaný odkazuje na ustanovenie § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení zákona č. 412/2012 Z. z., kde je explicitne uvedené, z čoho výlučne je možné vychádzať pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, pričom žalobca doposiaľ dôkazy potrebné pre posúdenie tejto otázky, predpokladané týmto ustanovením, nepredložil.

K otázke nerozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom ustanovenej lehote žalovaný uvádza, že všeobecným predpokladom na zmenu súdneho exekútora je žiadosť oprávneného na zmenu súdneho exekútora spolu s uvedením súdneho exekútora, ktorý má nahradiť pôvodného exekútora. V praxi je zaužívaný model, v zmysle ktorého exekučný súd po dôjdení žiadosti o zmenu súdneho predloží túto žiadosť pôvodnému súdnemu exekútorovi na vyjadrenie, na vyčíslenie jeho doterajších trov (keďže súčasne s rozhodnutím o zmene súdneho exekútora exekučný súd rozhodne v tomto uznesení aj o trovách doterajšieho exekučného konania tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie u pôvodného

exekútora) a na zaslanie príslušného exekútorského spisu za účelom realizácie povinnosti vyplývajúcej exekučnému súdu z ustanovenia § 44 ods. 9 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) (súd v rozhodnutí o zmene exekútora podľa odseku 8 zároveň vykonaním exekúcie poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený).

Žalovaný pripúšťa, že v niektorých jednotlivých prípadoch mohol exekučný súd rozhodnúť o návrhoch oprávneného na zmenu súdneho exekútora po uplynutí zákonom stanovenej 30-dňovej lehoty od doručenia takéhoto návrhu, najmä v prípadoch, ak pôvodný súdny exekútor neposkytol exekučnému súdu plnú súčinnosť; v takých prípadoch exekučný súd objektívne nemohol dodržať zákonnú 30-dňovú lehotu na rozhodnutie o návrhu žalobcu ako oprávneného na zmenu súdneho exekútora tak, aby v tejto lehote rozhodol aj o trovách exekúcie pôvodného súdneho exekútora a súčasne postúpil novému súdnemu exekútorovi exekučný spis pôvodného súdneho exekútora. Odhliadnuc od uvedeného, v prípadoch podozrenia, že exekučný súd nekonal o návrhoch žalobcu ako oprávneného na zmenu súdneho exekútora, žalobcovi nič nebránilo využiť účinný prostriedok nápravy, ktorým bezpochyby bolo podanie sťažnosti predsedovi príslušného súdu proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa § 3 ods. 7 v spojení s § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch. Ak žalobca tento prostriedok nápravy nevyužil, zanedbal svoju všeobecnú preventívnu povinnosť podľa ustanovenia § 415 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), keďže si nepočínal tak, aby nedošlo ku škode na jeho majetku (keďže podľa tvrdenia žalobcu ku škode/nemajetkovej ujme malo dôjsť tým, že exekučný súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom ustanovenej lehote).

Okrem toho žalovaný poukazuje na judikatúru Ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 16/02, ktorá konštatuje, že „Pri posúdení, či došlo alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd prihliada síce na lehoty, ktoré sú uvedené v ústave alebo v zákone (porovnaj napr. rozhodnutie ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 64/97, na ktoré sťažovateľ vo svojej sťažnosti poukazuje), ale ich nedodržanie nepovažuje automaticky za porušenie uvedeného základného práva, pretože aj v týchto prípadoch sú rozhodujúce všetky okolnosti danej veci. Pojem „zbytočné prieťahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na lehoty uvedené v zákone. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž ani v týchto prípadoch postup dotknutého štátneho orgánu nemusí vyznačovať takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prieťahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 63/00).“

Vzhľadom na povahu úkonu (rozhodnutie o zmene súdneho exekútora), zákonom ustanovenú lehotu, lehotu, v ktorej sa rozhodlo, nečinnosť žalobcu i nevyhnutnosť vykonať pred, resp. súčasne s rozhodnutím i iné úkony (výzva na vyjadrenie pôvodnému exekútorovi, vyjadrenie pôvodného exekútora a vyčíslenie jeho trov, doručenie exekučného spisu a jeho zaslanie novému exekútorovi a rozhodnutie o trovách pôvodného exekútora), nie je možné nerozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v lehote ustanovenej zákonom považovať za zbytočné prieťahy, a teda za nesprávny úradný postup.

Zároveň žalovaný poukazuje na ustanovenie § 44 ods. 8 a 9 Exekučného poriadku, z ktorého je zrejmé, že pôvodný súdny exekútor vykonáva úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora, resp. do doručenia uznesenia o zmene súdneho exekútora pôvodnému exekútorovi. To znamená, že v súvislosti s nerozhodnutím v lehote nemohlo dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody, pôvodný súdny exekútor mal a mohol pokračovať vo vymáhaní pohľadávky, na ktorú mal poverenie, s ohľadom na zachovanie kontinuity konania.

K existencii prieťahov v konaní žalovaný uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, že žalobca na viacerých miestach svojho žalobného návrhu namieta prieťahy v konaní a z týchto tvrdených prieťahov odvodzuje svoje právo na náhradu nemajetkovej ujmy ako aj materiálnej škody, žalovaný v prvom rade poukazuje na ustanovenie § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení zákona č. 412/2012 Z. z., kde je explicitne uvedené, z čoho výlučne je možné vychádzať pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v zbytočných prieťahoch v konaní.

V zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. súd konajúci o náhrade škody môže pri posudzovaní nároku na náhradu škody vychádzať z existencie prieťahov v súdnom konaní len v prípade,

ak by tieto boli konštatované vo výsledkoch vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, v právoplatnom rozhodnutí vydanom v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatnom rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo v právoplatnom rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Žalobca si vo vzťahu k predpokladom posúdenia existencie zbytočných prietahov v konaní nesplnil ani povinnosť tvrdenia ani povinnosť ich preukázania a teda žalovaný vzhľadom na vyššie uvedené nepovažuje existenciu prietahov v konaní za preukázanú.

K hmotnoprávnej námietke premlčania v súvislosti s „nesprávnym úradným postupom“ žalovaný uviedol, že ako vyplýva zo skutkových okolností uvádzaných žalobcom v niektorých žalobách, k nesprávnemu úradnému postupu okresného súdu malo dôjsť v období pred marcom 2009.

Podľa ustanovenia § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehotá odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

V prípade, ak mala žalobcovi vzniknúť škoda práve nesprávnym úradným postupom spočívajúcim v tom, že okresný súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonnej lehote (žaloby označené ako „ZE“), lehotá na uplatnenie tohto nároku (premlčacia lehotá) uplynula po troch rokoch od momentu uplynutia 30-dňovej lehoty od doručenia návrhu na zmenu súdneho exekútora. Vzhľadom na uvedené žalovaný vznáša námietku premlčania pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 30-dňovej lehoty od doručenia návrhu na zmenu súdneho exekútora pred dňom 23. 4. 2009 (t. j. tri roky pred dňom, kedy boli žalovanej doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku),

K otázke posúdenia materiálnej škody žalovaný poukázal na to, že žalobca sa vo svojej žalobe konkrétne domáha náhrady škody pozostávajúcej z materiálnej škody v paušálnej sume 175,--Eur.

Podľa ustanovenia § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. je o.i. nevyhnutné preukázať existenciu škody. Podľa názoru žalovaného žalobca nepreukázal existenciu škody a nároky, ktoré si uplatňuje, je možné považovať za hypotetické.

Ohľadom vyčíslenia škody má žalovaný za to, že podľa tvrdení žalobcu, tento vyčíslil uplatnenú škodu na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov, ktoré spočívajú v administratívnych výdajoch, funkčných výdajoch, mzdových výdajoch a výdajoch spojených so stratou času zamestnanca, a to bez ohľadu na dĺžku trvania prietahov. Taktiež uvádza, že škoda zaťažila žalobcu výlučne v období medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. Ako podstatné zložky vyčíslenej sumy uvádza správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému, udržiavanie a správu informačného systému a administratívne spracovanie textov urgencií, publikačné výdaje, poštovné.

Na tomto mieste je potrebné poukázať na tú skutočnosť, že žalobca v žalobách neuvádza, či predmetné vecné náklady predstavujú podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. skutočnú škodu alebo ušlý zisk. V tomto smere žalovaný poukazuje na definície týchto kľúčových pojmov: skutočná škoda je trvalé zmenšenie majetku poškodeného a ušlý zisk predstavuje ušlý majetkový prospech resp. nerozmnoženie majetku poškodeného, ktoré by bolo možné dôvodne očakávať, nebyť škodnej udalosti, s ohľadom na pravidelný beh vecí. Na základe ustálených definícií skutočnej škody a ušlého zisku, žalovaný má za to, že žalobca doposiaľ neunesol bremeno tvrdenia tým, že nekonkretizoval, či si uplatňuje skutočnú škodu alebo ušlý zisk a zároveň žalovaná zastáva názor, že žalobcom uvedenú paušalizáciu vecných nákladov nemožno považovať ani za zmenšenie majetku poškodeného, ani za ušlý majetkový prospech, a teda logicky nie je možné domáhať sa ich náhrady podľa zákona č. 514/2003 Z. z..

Žalovaný poukázal na skutočnosť, že žalobca by v tomto konaní na preukázanie vzniku škody musel produkovať dôkazy preukazujúce škodu pri každej individuálnej pohľadávke. V prvom rade žalovaný má za to, že žalobca ako spoločnosť, ktorá sa zaoberá spotrebiteľskými úvermi, k svojej činnosti nepochybne potrebuje a využíva informačný systém, ktorý poskytuje prehľad poskytnutých úverov. Takýto systém musel využívať nielen počas domnelých prieťahov, ale aj pred týmto obdobím, ako aj po ňom, nielen na správu pohľadávok, ktoré boli predmetom exekúcií, ale aj takých, pri ktorých žiadne exekúcie neprebíhali, resp. prebiehali bez namietaných nedostatkov. Akákoľvek výška nákladov prevádzkovania na správu informačného systému vznikala/vznikla žalobcovi bez ohľadu na tvrdené prieťahy a jej uplatnenie považuje žalovaná za účelové. Žalobca uvádza ako ďalšiu položku majetkovej škody „udržiavanie“ systému. Tu ide taktiež o činnosť, ktorú musí žalobca vykonávať na každodennej báze, najmä pri poskytovaní úverov v takom rozsahu, ako ich poskytuje žalobca, aby sa naplnil účel fungovania spoločnosti daného druhu. Spoločnosť, ktorá sa špecializuje na poskytnutie a vymáhanie úverov musí mať informačný systém. Požadovať paušálne sumy za spomínané veľmi všeobecne uvedené činnosti, je nesprávne a znovu účelové. V súvislosti s uvedeným, ako aj s paušálnou sumou na administratívne spracovanie urgencií exekučnému súdu a publikačné výdaje, je viac ako zrejmé, že si žalobca uplatňuje neprimerané čiastky (najmä s ohľadom, na skutočnosť, že väčšina uvádzaných zaslaných žiadostí o poskytnutie informácií sa mohla hospodárnejšie vykonať aj elektronicky). Na druhej strane, samotný zástupca žalobcu uvádza vo svojom stanovisku k žiadostiam o doplnenie žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 02.07.2012, že „disponuje jednotnou a nedeliteľnou databázou návrhov v elektronickej forme (návrhy podával elektronicky v automatizovanom procese)“ a že, „návrhy boli spracované v elektronickej forme a súdom boli odoslané v tejto forme rovnako tak elektronicky“. Z tohto dôvodu žalovaný má znovu za to, že uplatňovanie nároku na majetkovú škodu je nepodložené a uplatňovať si 175,--Eur paušálne za každého dlžníka je nielenže nadhodnotené, ale aj nepreukázané. Skutočnú škodu je potrebné dokázať listinami/skutočnosťami, ktoré preukážu požadovaný nárok, v opačnom prípade by mohlo dochádzať k ľubovoľnému a subjektívnemu vyčíslovaniu škody zo strany žalobcu (ako tomu je podľa názoru žalovanej aj v tomto prípade) a preskúmanie predmetného nároku je znemožnené.

Od povinnosti riadne preukázať vznik a výšku škody žalobcu neodbreňuje množstvo podaných žalôb, ťažkosti pri jej vyčíslení a preukázaní, ani ochrana osobných údajov, obchodného tajomstva či dôverných informácií, teda skutočnosti, ktorými žalobca exemplárne nesplnenie dôkaznej povinnosti odôvodňuje.

Na základe všetkých uvedených skutočností je žalovaný toho názoru, že nemôže niesť zodpovednosť a nahrádzať žalobcovi materiálnu škodu tak, ako si ju uplatnil v tomto konaní, pretože žalobca nepreukázal jednak vznik a ani výšku škody. V majetkovoprávných vzťahoch fyzických a právnických osôb štát nemôže byť univerzálnym ani singulárnym sukcesorom preberajúcim zodpovednosť za vzájomné záväzky týchto osôb, pokiaľ je možné uspokojenie týchto záväzkov dosiahnuť iným spôsobom.

Vo vzťahu k nemajetkovej ujme žalovaný uvádza, že žalobca sa vo svojich žalobách domáha aj náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch v pomernej výške k čiastke 663,88 € (čiastka, ktorú v niektorých nálezoch Ústavný súd SR priznal za prieťahy na rok) podľa toho, ako dlho trvalo domnelé omeškanie.

Podľa ustanovenia § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa ustanovenia § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z., výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

V časti žalobcovho nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch poukazuje žalovaný na dve skutočnosti. V prvom rade, žalobca poukazuje na viacero náleзов Ústavného súdu SR, kde rozhodoval o poskytnutí finančného zadosťučinenia za zbytočné prieťahy. Je potrebné povedať, že poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany

súdu. Každé prípadové okolnosti sú osobitné a vychádzať z paušálnej sumy 663,88 Eur, ktorá musí byť priznaná za každý rok prieťahov, je nesprávna úvaha. Navyše, pri rozhodovaní Ústavný súd SR vychádzal aj z významu sporu pre žalobcu, pričom v tomto prípade ide o veľkú spoločnosť poskytujúcu úvery fyzickým osobám. Ústavný súd SR prihliada aj na to, či sťažnosť predsedovi súdu viedla k náprave. Pokiaľ žalobca tento prostriedok nevyužil, je neprijateľné, aby sa priznávala náhrada nemajetkovej ujmy podľa vybraných nálezov Ústavného súdu SR, keď predseda súdu nemal možnosť prípadnú nápravu zjednať. V druhom rade, je potrebné poznamenať, že vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný. Pocity členov riadiacich orgánov spoločnosti v podobe „frustrácie, úzkosti, neistoty a nedôvery“ sú irelevantné v predmetnom konaní, keďže si náhradu škody a nemajetkovej ujmy uplatňuje spoločnosť ako právnická osoba. Samotná judikatúra poukazuje na tento aspekt v rozsudku Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 30Cdo 675/2011, kde je uvedené, že odškodnenie právnickej osoby za nemajetkovú ujmu spôsobenú prípadnými prieťahmi v konaní nie je možné vzťahovať na fyzické osoby, ktoré sa na činnosti právnickej osoby nejakým spôsobom zúčastňujú, lebo im nevzniká ujma priamo. Žalobca uvádza aj „zánik podnikateľských aktivít a podnikateľských plánov“, ale tieto nie sú bližšie konkretizované. Taktiež žalobca neupresnil, v čom a ako situácia „ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu.“

Žalobca zároveň zjavne opomína, že pri uplatňovaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je potrebné preukázať, že konštatovanie porušenia práva nie je dostačujúcim zadosťučinením. Uvedené zo žalobného návrhu nevyplýva a z toho dôvodu žalovaný nemá za preukázaný tak vznik nemajetkovej ujmy ako ani to, že by sa mala poskytovať jej náhrada v peniazoch.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Žalovaný poukázal na potrebu zohľadnenia vyššie citovaného ustanovenia, ako aj ustanovenia § 17 ods. 2 a 3 zákona č. 514/2003 Z. z. pri formovaní záveru o potrebe priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, resp. o výške takejto náhrady.

V tejto súvislosti nie je možné opomenúť povahu a predmet konaní, v ktorých malo k nesprávnemu úradnému postupu dôjsť, a to pri zohľadnení povahy podnikateľskej činnosti žalobcu a povedomí, ktoré je okolo žalobcu v spojení s touto podnikateľskou činnosťou vytvorené. V posledných rokoch všetky zložky štátnej moci zamerali svoju pozornosť na ochranu spotrebiteľských práv, pričom je všeobecne známe, že potrebu ochrany práv spotrebiteľov podmienila najmä činnosť žalobcu na trhu spotrebiteľských úverov. Práve uplatňovanie rôznych pohľadávok z titulu spotrebiteľských úverov je predmetom exekučných konaní, ktoré žalobca inicioval a v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu.

V tejto súvislosti upozorňuje a ako prílohu tohto vyjadrenia dokladá list Európskej komisie, Generálneho riaditeľstva pre spravodlivosť pod č. JUST/A3/RM/kb D(2010)] 1360 adresovaný stálemu predstaviteľovi Slovenskej republiky pri Európskej únii, v ktorom Európska komisia poukázala na to, že v súvislosti s podnikateľskými praktikami žalobcu dostala sťažnosti od slovenských spotrebiteľov, ako aj sťažnosť od slovenského združenia na ochranu spotrebiteľov, pričom útvary Komisie sa o týchto praktikách dozvedeli aj prostredníctvom návrhu na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podľa článku 267 ZFEÚ podal Krajský súd v Prešove (Vec C-76/10).

Je zrejmé, že žalobca a jeho praktiky sú vnímané verejnosťou negatívne, boli predmetom záujmu Európskej komisie, súdy konštatovali porušovanie práv spotrebiteľa a v konečnom dôsledku práve podnikateľská činnosť žalobcu podnietila zvýšenú potrebu ochrany práv spotrebiteľov na všetkých úrovniach štátnej moci. Žalobca je vnímaný ako spoločnosť využívajúca neprijateľné podmienky, zneužívajúc slabé finančné a právne vedomie nízkoprijímových osôb.

Zastáva názor, že žalobca nepreukázal podmienky vzniku zodpovednosti štátu za škodu, súlad postupu žalobcu s dobrými mravmi, ako aj nedostatočnosť konštatovania porušenia práva. Zároveň aplikujúc ustanovenie § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. po zohľadnení osoby poškodeného a vnímania doterajšieho pôsobenia žalobcu (ako spoločnosti s negatívnou povestou využívajúcu neprijateľné podmienky), minimálnej závažnosti prípadnej ujmy a následky, ktoré žalobcovi mohol namietaný

nesprávny úradný postup spôsobiť, nemôže byť podľa žalovaného žalobcovi priznaná žiadna náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa ustanovenia § 5 ods. 1, § 9 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z., je zrejmé, že pre úspešné uplatnenie práva na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. je nevyhnutné okrem existencie nesprávneho úradného postupu/nezákonného rozhodnutia, vzniku škody či nemajetkovej ujmy, preukázať aj príčinnú súvislosť medzi týmito zložkami.

Podľa ustálenej súdnej praxe príčinná súvislosť, ako ďalší predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu, je priama väzba javov (objektívnych súvislostí), v rámci ktorého jeden jav (príčina) vyvoláva druhý jav (následok). V postupnom slede javov je každá príčina niečím vyvolaná (sama je následkom niečoho) a každý ňou spôsobený následok sa stáva príčinou ďalšieho javu. Zodpovednosť však nemožno robiť závislou na neobmedzenej kauzalite. Atribútom príčinnej súvislosti je totiž „priamosť“ pôsobenia príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo (bezprostredne) predchádza následku a vyvoláva ho. Vzťah príčiny a následku musí byť preto priamy, bezprostredný, neprerušovaný; nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Vychádzajúc zo základnej charakteristiky príčinnej súvislosti, ako priameho a bezprostredného vzťahu príčiny a následku, nemožno tvrdiť, že žalobcovi vznikla škoda postupom okresného súdu.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností je toho názoru, že žalobca nepreukázal, že by činnosťou súdu v namietanom konaní došlo k nesprávnemu úradnému postupu, nepreukázal vznik ani výšku skutočnej škody, ani prípadnej nemajetkovej ujmy, a tým pádom neexistuje ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom súdu (spočívajúcim v tom, že rozhodol o zamietnutí návrhu na vydanie poverenia, a to po zákonom stanovenej lehote) a uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmom. Stav, v ktorom sa žalobca ocitol, si zavinil sám, a to spôsobom vykonávania podnikateľskej činnosti, pasivitou pri obhajovaní svojich práv, a najmä je už v súčasnosti zrejmé, že žalobca si uplatňuje ničím neodôvodnené a ničím nepreukázané čiastky, či už v podobe majetkovej škody alebo nemajetkovej ujmy. Z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z., považuje žalobu za právne neopodstatnenú.

Súd určil termín pojednávania na deň 21.05.2014. Na pojednávanie sa nedostavil zástupca žalobcu a zástupca žalovaného. Doručenie predvolania mali riadne a včas vykázané. Právny zástupca žalobcu žiadal zrušiť nariadené pojednávanie z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu. Žiadal prerušiť konanie do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd a ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu vo veci nevyhlásenia sudcu povereného prejednávaním veci. Súd poukazuje na tú skutočnosť, že uznesením zo dňa 05.06.2013 č.k. 9C/106/2012-65, súd zamietol návrh žalobcu na prerušenie konania z tých istých dôvodov, ktoré žalobca uvádza v návrhu na zrušenie nariadeného pojednávania. Krajský súd Banská Bystrica uznesením zo dňa 30.01.2014 č.k. 14Co/789/2013-93 uznesenie tunajšieho súdu potvrdil. Okresný súd Lučenec teda pojednával v neprítomnosti zástupcu žalobcu podľa § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

Žalovaný ospravedlnil neúčast' na pojednávaní, súhlasil s tým, aby súd prejednal vec bez jeho prítomnosti. Poukázal na písomné vyjadrenie, ktoré doručil Okresnému súdu Lučenec v tejto právnej veci zo dňa 08.04.2013 a zo dňa 16.05.2014, ktorom sa vyjadril k znaleckému posudku č. 1/2014, vypracovanému znaleckým ústavom Ekonomickej univerzity v Bratislave, ktorý v tejto právnej veci žalobcom predložený nebol.

Súd podľa § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku pojednával v neprítomnosti zástupcu žalovaného.

Súd vykonal dokazovanie prečítaním žaloby, uznesenia Okresného súdu Lučenec číslo konania 9C/106/2012-28 zo dňa 11.03.2013, vyjadrenia žalovaného, pripojených spisov Okresného súdu Lučenec spisová značka: 19Er/928/2003, 19Er/87/2003, 19Er/1167/2003, 13Er/531/2004, 22Er/155/2004, 22Er/900/2004, 14Er/966/2004, 14Er/157/2004, 19Er/1711/2003, 14Er/1011/2004, na základe čoho zistil nasledovný skutkový stav.

Z pripojeného spisu sp.zn. 19Er/928/2003 súd zistil, že dňa 17.06.2003 bola tunajšiemu súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie. Dňa 02.11.2009 bol tunajšiemu súdu doručený návrh za zmenu súdneho exekútora. Súd výzvou zo dňa 05.11.2009 vyzval pôvodného súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu, Exekútorový úrad so sídlom Zvolen, Borovianska 17, aby sa vyjadril k návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora a aby súdu zaslal exekučný spis spolu s vyčíslením trov exekúcie. Dňa 23.11.2009 súdny exekútor JUDr. Jozef Ďurica doručil súdu exekučný spis a zároveň oznámil, že si trovy exekúcie neuplatňuje. Súd uznesením č.k. 19Er/928/2003-64 zo dňa 25.06.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 19.07.2010 udelil oprávnenému súhlas na zmenu súdneho exekútora zo súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu na súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD., Exekútorový úrad so sídlom Bratislava, Záhradnícka 62. Uznesením tunajšieho súdu č.k. 19Er/928/2003-76 zo dňa 03.09.2010 súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 28.01.2011.

Z pripojeného spisu sp.zn. 19Er/87/2003 súd zistil, že dňa 17.01.2003 bola tunajšiemu súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie. Okresný súd Lučenec vydal poverenie dňa 20.01.2003. Dňa 02.11.2009 bol tunajšiemu súdu doručený návrh za zmenu súdneho exekútora. Súd výzvou zo dňa 05.11.2009 vyzval pôvodného súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu, Exekútorový úrad so sídlom Zvolen, Borovianska 17, aby sa vyjadril k návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora a aby súdu zaslal exekučný spis spolu s vyčíslením trov exekúcie. Dňa 22.01.2010 pôvodný súdny exekútor JUDr. Jozef Ďurica zaslal súdu exekučný spis spolu s vyčíslením trov exekúcie. Súd uznesením č.k. 19Er/87/2003-12 zo dňa 14.04.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03.06.2010 udelil oprávnenému súhlas na zmenu súdneho exekútora zo súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu na súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD., Exekútorový úrad so sídlom Bratislava, Záhradnícka 62.

Z pripojeného spisu sp.zn. 19Er/1167/2003 súd zistil, že dňa 01.08.2003 bola tunajšiemu súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie. Dňa 02.11.2009 bol tunajšiemu súdu doručený návrh za zmenu súdneho exekútora. Súd výzvou zo dňa 05.11.2009 vyzval pôvodného súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu, Exekútorový úrad so sídlom Zvolen, Borovianska 17, aby sa vyjadril k návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora a aby súdu zaslal exekučný spis spolu s vyčíslením trov exekúcie. Dňa 23.11.2009 pôvodný súdny exekútor JUDr. Jozef Ďurica zaslal súdu exekučný spis spolu s vyčíslením trov exekúcie. Súd uznesením č.k. 19Er/1167/2003-15 zo dňa 01.03.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 19.08.2010 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 20.07.2010 návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu, Exekútorový úrad Zvolen, Borovianska 17 na súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, Exekútorový úrad Bratislava, Záhradnícka 62 zamietol v dôsledku toho, že predmetným uznesením taktiež vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju, preto nebolo možné udeliť oprávnenému súhlas na zmenu exekútora a poveriť ho vykonávaním exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorý je neplatný.

Z pripojeného spisu sp.zn. 13Er/531/2004 súd zistil, že dňa 15.06.2004 bola tunajšiemu súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie. Dňa 02.11.2009 bol tunajšiemu súdu doručený návrh za zmenu súdneho exekútora. Súd výzvou zo dňa 04.11.2009 vyzval pôvodného súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu, Exekútorový úrad so sídlom Zvolen, Borovianska 17, aby sa vyjadril k návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora a aby súdu zaslal exekučný spis spolu s vyčíslením trov exekúcie. Dňa 23.11.2009 súdny exekútor JUDr. Jozef Ďurica doručil súdu vyčíslenie trov exekúcie spolu s exekučným spisom. Súd uznesením č.k. 13Er/531/2004-16 zo dňa 23.02.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 05.11.2010 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 31.08.2010 udelil oprávnenému súhlas na zmenu súdneho exekútora zo súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu na súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD., Exekútorový úrad so sídlom Bratislava, Záhradnícka 62. Uznesením č.k. 13Er/531/2004-32 zo dňa 06.12.2010 bola exekúcia vykonávaná pod sp. zn. EX 2187/04 vyhlásená za neprípustnú a bola zastavená. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 08.08.2011, v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica č.k. 42CoE/104/2011-44.

Z pripojeného spisu sp.zn. 22Er/155/2004 súd zistil, že dňa 08.03.2004 bola tunajšiemu súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie. Dňa 02.11.2009 bol tunajšiemu súdu doručený návrh za zmenu súdneho

exekútora. Súd uznesením č.k. 22Er/155/2004-28 zo dňa 27.01.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 12.11.2010 udelil oprávnenému súhlas na zmenu súdneho exekútora zo súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu na súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD., Exekútorový úrad so sídlom Bratislava, Záhradnícka 62. Uznesením č.k. 22Er/155/2004-35 bola exekúcia vykonávaná súdnym exekútorom pod sp. zn. EX 3863/07 vyhlásená za neprípustnú a bola zastavená. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.05.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica č.k. 2CoE/332/2011-48.

Z pripojeného spisu sp.zn. 22Er/900/2004 súd zistil, že dňa 08.12.2004 bola tunajšiemu súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie. Dňa 02.11.2009 bol tunajšiemu súdu doručený návrh za zmenu súdneho exekútora. Súd výzvou zo dňa 01.12.2009 vyzval pôvodného súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu, Exekútorový úrad so sídlom Zvolen, Borovianska 17, aby sa vyjadril k návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora a aby súdu zaslal exekučný spis spolu s vyčíslením trov exekúcie. Dňa 16.12.2009 súdny exekútor JUDr. Jozef Ďurica doručil súdu exekučný spis spolu s vyčíslením trov exekúcie. Súd uznesením č.k. 22Er/900/2004-22 zo dňa 15.01.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 09.06.2010 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 31.03.2010 udelil oprávnenému súhlas na zmenu súdneho exekútora zo súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu na súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD., Exekútorový úrad so sídlom Bratislava, Záhradnícka 62.

Z pripojeného spisu sp.zn. 14Er/966/2004 súd zistil, že dňa 18.11.2004 bola tunajšiemu súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie. Dňa 02.11.2009 bol tunajšiemu súdu doručený návrh za zmenu súdneho exekútora. Súd výzvou zo dňa 04.11.2009 vyzval pôvodného súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu, Exekútorový úrad so sídlom Zvolen, Borovianska 17, aby sa vyjadril k návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora a aby súdu zaslal exekučný spis spolu s vyčíslením trov exekúcie. Dňa 23.11.2009 súdny exekútor JUDr. Jozef Ďurica doručil súdu exekučný spis spolu s vyčíslením trov exekúcie. Súd uznesením č.k. 14Er/966/2004-16 zo dňa 28.12.2009, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 21.04.2010 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 25.03.2010 návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu, Exekútorový úrad Zvolen, Borovianska 17 na súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, Exekútorový úrad Bratislava, Záhradnícka 62 zamietol v dôsledku toho, že predmetným uznesením taktiež vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju, preto nebolo možné udeliť oprávnenému súhlas na zmenu exekútora a poveriť ho vykonávaním exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorý je neplatný.

Z pripojeného spisu sp.zn. 14Er/157/2004 súd zistil, že dňa 08.03.2004 bola tunajšiemu súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie. Dňa 02.11.2009 bol tunajšiemu súdu doručený návrh za zmenu súdneho exekútora. Súd výzvou zo dňa 04.11.2009 vyzval pôvodného súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu, Exekútorový úrad so sídlom Zvolen, Borovianska 17, aby sa vyjadril k návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora a aby súdu zaslal exekučný spis spolu s vyčíslením trov exekúcie. Dňa 23.11.2009 súdny exekútor JUDr. Jozef Ďurica doručil súdu exekučný spis spolu s vyčíslením trov exekúcie. Súd uznesením č.k. 14Er/157/2004-32 zo dňa 28.12.2009, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 12.05.2010 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 31.03.2010 návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu, Exekútorový úrad Zvolen, Borovianska 17 na súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, Exekútorový úrad Bratislava, Záhradnícka 62 zamietol v dôsledku toho, že predmetným uznesením taktiež vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju, preto nebolo možné udeliť oprávnenému súhlas na zmenu exekútora a poveriť ho vykonávaním exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorý je neplatný.

Z pripojeného spisu sp.zn. 19Er/1711/2003 súd zistil, že dňa 05.12.2003 bola tunajšiemu súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie. Dňa 02.11.2009 bol tunajšiemu súdu doručený návrh za zmenu súdneho exekútora. Súd výzvou zo dňa 09.12.2009 vyzval pôvodného súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu, Exekútorový úrad so sídlom Zvolen, Borovianska 17, aby sa vyjadril k návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora a aby súdu zaslal exekučný spis spolu s vyčíslením trov exekúcie. Dňa 28.11.2009 súdny exekútor JUDr. Jozef Ďurica doručil súdu exekučný spis spolu s vyčíslením trov exekúcie. Súd uznesením č.k. 19Er/1711/2003-17 zo dňa 24.02.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 06.08.2010

v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 12.07.2010 návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu, Exekútorový úrad Zvolen, Borovianska 17 na súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, Exekútorový úrad Bratislava, Záhradnícka 62 zamietol v dôsledku toho, že predmetným uznesením taktiež vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju, preto nebolo možné udeliť oprávnenému súhlas na zmenu exekútora a poveriť ho vykonávaním exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorý je neplatný.

Z pripojeného spisu sp.zn. 14Er/1011/2004 súd zistil, že dňa 07.12.2004 bola tunajšiemu súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie. Dňa 02.11.2009 bol tunajšiemu súdu doručený návrh za zmenu súdneho exekútora. Súd výzvou zo dňa 04.11.2009 vyzval pôvodného súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu, Exekútorový úrad so sídlom Zvolen, Borovianska 17, aby sa vyjadril k návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora a aby súdu zaslal exekučný spis spolu s vyčíslením trov exekúcie. Dňa 23.11.2009 súdny exekútor JUDr. Jozef Ďurica doručil súdu exekučný spis spolu s vyčíslením trov exekúcie. Súd uznesením č.k. 14Er/1011/2004-16 zo dňa 28.12.2009, návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu, Exekútorový úrad Zvolen, Borovianska 17 na súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, Exekútorový úrad Bratislava, Záhradnícka 62 zamietol v dôsledku toho, že predmetným uznesením taktiež vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju, preto nebolo možné udeliť oprávnenému súhlas na zmenu exekútora a poveriť ho vykonávaním exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorý je neplatný. Oprávnený podal voči predmetnému rozhodnutiu odvolenia. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 13CoE/44/2010-30.03.05.2010 predmetné uznesenie tunajšieho súdu zo dňa 28.12.2009 zrušil a vrátil mi na ďalšie konanie. Následne tunajší súd uznesením č.k. 14Er/1011/2004-32 zo dňa 26.05.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 21.06.2010 v spojení s Krajským súdom v Banskej Bystrici exekúciu zastavil a taktiež návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu, Exekútorový úrad Zvolen, Borovianska 17 na súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, Exekútorový úrad Bratislava, Záhradnícka 62 zamietol v dôsledku toho, že predmetným uznesením taktiež vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju, preto nebolo možné udeliť oprávnenému súhlas na zmenu exekútora a poveriť ho vykonávaním exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorý je neplatný.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. (v znení do 31.12.2012), štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnom úradným postupom.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písmeno a) bod 3 zákona 514/2003 Z. z. (v znení do 31.12.2012), vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak kodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu.

Podľa § 5 ods. 1 zákon č. 514/2003 Z. z. (v znení do 31.12.2012), o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (v znení k 31.12.2012), právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. (v znení do 31.12.2012), ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. (v znení do 31.12.2012), štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. (v znení do 31.12.2012), právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. (v znení do 31.12.2012), nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadost") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. (v znení do 31.12.2012), uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. (v znení do 31.12.2012), v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. (v znení do 31.12.2012), výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vznikutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. (v znení do 31.12.2012), právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

Podľa § 19 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. (v znení do 31.12.2012), najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za desať rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím podľa § 7 a 8.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. (Občiansky zákonník, ďalej OZ), výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 100 ods. 2 OZ, premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plyní odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 44 ods. 6 zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučného poriadku (v znení do 31.08.2005), ak oprávnený požiada súd o zmenu exekútora a súd po vyjadrení exekútora žiadosti oprávneného vyhovie, vykonaním exekúcie poverí súd exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu písomne postúpi. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Odmena pôvodného exekútora sa však vypočíta tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Podľa § 238 ods. 1 Exekučného poriadku (prechodné a záverečné ustanovenia účinné od 01.09.2005), konania začaté pred 01.09.2005 sa dokončia podľa práva platného do 31.08.2005 ak odsek 2 neustanovuje inak.

Podľa § 238 ods. 2 Exekučného poriadku, ustanovenia § 34 ods. 1 až 3, § 37 ods. 4 a 5, § 46 ods. 3, § 47 ods. 3, § 58 ods. 5, § 134 ods. 2, § 136 ods. 3 a 4, § 145 ods. 1 sa použijú aj na konania začaté pred 1. septembrom 2005.

Podľa § 44 ods. 8 zákona č. 233/1995 Z. z. (Exekučný poriadok, ďalej EP, v znení od 01.12.2006), oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Vyššie citované zákonné ustanovenia súd aplikoval na zistený skutkový stav.

Podľa § 132 Občianskeho súdneho poriadku dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.

Z pripojeného spisu sp.zn. 19Er/928/2003 súd zistil, že dňa 17.06.2003 bola tunajšiemu súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie. Dňa 02.11.2009 bol tunajšiemu súdu doručený návrh za zmenu súdneho exekútora. Súd výzvou zo dňa 05.11.2009 vyzval pôvodného súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu, Exekútorový úrad so sídlom Zvolen, Borovianska 17, aby sa vyjadril k návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora a aby súdu zaslal exekučný spis spolu s vyčíslením trov exekúcie. Dňa 23.11.2009 súdny exekútor JUDr. Jozef Ďurica doručil súdu exekučný spis a zároveň oznámil, že si trovy exekúcie neuplatňuje. Súd uznesením č.k. 19Er/928/2003-64 zo dňa 25.06.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 19.07.2010 udelil oprávnenému súhlas na zmenu súdneho exekútora zo súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu na súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD., Exekútorový úrad so sídlom Bratislava, Záhradnícka 62. Uznesením tunajšieho súdu č.k. 19Er/928/2003-76 zo dňa 03.09.2010 súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 28.01.2011. Návrhom vedeným na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 9C/106/2012 (19Er/928/2003) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 175,- Eur a zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 442,56 Eur.

Z pripojeného spisu sp.zn. 19Er/87/2003 súd zistil, že dňa 17.01.2003 bola tunajšiemu súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie. Okresný súd Lučenec vydal poverenie dňa 20.01.2003. Dňa 02.11.2009 bol tunajšiemu súdu doručený návrh za zmenu súdneho exekútora. Súd výzvou zo dňa 05.11.2009 vyzval pôvodného súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu, Exekútorový úrad so sídlom Zvolen, Borovianska 17, aby sa vyjadril k návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora a aby súdu zaslal exekučný spis spolu s vyčíslením trov exekúcie. Dňa 22.01.2010 pôvodný súdny exekútor JUDr. Jozef Ďurica zaslal súdu exekučný spis spolu s vyčíslením trov exekúcie. Súd uznesením č.k. 19Er/87/2003-12 zo dňa 14.04.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03.06.2010 udelil oprávnenému súhlas na zmenu súdneho exekútora zo súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu na súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD., Exekútorový úrad so sídlom Bratislava, Záhradnícka 62. Návrhom vedeným na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 9C/107/2012 (19Er/87/2003) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 175,- Eur a zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 276,60 Eur.

Z pripojeného spisu sp.zn. 19Er/1167/2003 súd zistil, že dňa 01.08.2003 bola tunajšiemu súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie. Dňa 02.11.2009 bol tunajšiemu súdu doručený návrh za zmenu súdneho exekútora. Súd výzvou zo dňa 05.11.2009 vyzval pôvodného súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu, Exekútorový úrad so sídlom Zvolen, Borovianska 17, aby sa vyjadril k návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora a aby súdu zaslal exekučný spis spolu s vyčíslením trov exekúcie. Dňa 23.11.2009 pôvodný súdny exekútor JUDr. Jozef Ďurica zaslal súdu exekučný spis spolu s vyčíslením trov exekúcie. Súd uznesením č.k. 19Er/1167/2003-15 zo dňa 01.03.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 19.08.2010 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 20.07.2010 návrh

oprávneného na zmenu súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu, Exekútorový úrad Zvolen, Borovianska 17 na súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, Exekútorový úrad Bratislava, Záhradnícka 62 zamietol v dôsledku toho, že predmetným uznesením taktiež vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju, preto nebolo možné udeliť oprávnenému súhlas na zmenu exekútora a poveriť ho vykonávaním exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorý je neplatný. Návrhom vedeným na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 9C/108/2012 (19Er/1167/2003) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 175,- Eur a zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 221,28 Eur.

Z pripojeného spisu sp.zn. 13Er/531/2004 súd zistil, že dňa 15.06.2004 bola tunajšiemu súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie. Dňa 02.11.2009 bol tunajšiemu súdu doručený návrh za zmenu súdneho exekútora. Súd výzvou zo dňa 04.11.2009 vyzval pôvodného súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu, Exekútorový úrad so sídlom Zvolen, Borovianska 17, aby sa vyjadril k návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora a aby súdu zaslal exekučný spis spolu s vyčíslením trov exekúcie. Dňa 23.11.2009 súdny exekútor JUDr. Jozef Ďurica doručil súdu vyčíslenie trov exekúcie spolu s exekučným spisom. Súd uznesením č.k. 13Er/531/2004-16 zo dňa 23.02.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 05.11.2010 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 31.08.2010 udelil oprávnenému súhlas na zmenu súdneho exekútora zo súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu na súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD., Exekútorový úrad so sídlom Bratislava, Záhradnícka 62. Uznesením č.k. 13Er/531/2004-32 zo dňa 06.12.2010 bola exekúcia vykonávaná pod sp. zn. EX 2187/04 vyhlásená za neprípustnú a bola zastavená. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 08.08.2011, v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica č.k. 42CoE/104/2011-44. Návrhom vedeným na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 9C/110/2012 (13Er/531/2004) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 175,- Eur a zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 165,96 Eur.

Z pripojeného spisu sp.zn. 22Er/155/2004 súd zistil, že dňa 08.03.2004 bola tunajšiemu súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie. Dňa 02.11.2009 bol tunajšiemu súdu doručený návrh za zmenu súdneho exekútora. Súd uznesením č.k. 22Er/155/2004-28 zo dňa 27.01.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 12.11.2010 udelil oprávnenému súhlas na zmenu súdneho exekútora zo súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu na súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD., Exekútorový úrad so sídlom Bratislava, Záhradnícka 62. Uznesením č.k. 22Er/155/2004-35 bola exekúcia vykonávaná súdnym exekútorom pod sp. zn. EX 3863/07 vyhlásená za neprípustnú a bola zastavená. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.05.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica č.k. 2CoE/332/2011-48. Návrhom vedeným na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 9C/111/2012 (22Er/155/2004) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 175,- Eur a zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 165,96 Eur.

Z pripojeného spisu sp.zn. 22Er/900/2004 súd zistil, že dňa 08.12.2004 bola tunajšiemu súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie. Dňa 02.11.2009 bol tunajšiemu súdu doručený návrh za zmenu súdneho exekútora. Súd výzvou zo dňa 01.12.2009 vyzval pôvodného súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu, Exekútorový úrad so sídlom Zvolen, Borovianska 17, aby sa vyjadril k návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora a aby súdu zaslal exekučný spis spolu s vyčíslením trov exekúcie. Dňa 16.12.2009 súdny exekútor JUDr. Jozef Ďurica doručil súdu exekučný spis spolu s vyčíslením trov exekúcie. Súd uznesením č.k. 22Er/900/2004-22 zo dňa 15.01.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 09.06.2010 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 31.03.2010 udelil oprávnenému súhlas na zmenu súdneho exekútora zo súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu na súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD., Exekútorový úrad so sídlom Bratislava, Záhradnícka 62. Návrhom vedeným na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 9C/112/2012 (22Er/900/2004) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 175,- Eur a zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 110,64 Eur.

Z pripojeného spisu sp.zn. 14Er/966/2004 súd zistil, že dňa 18.11.2004 bola tunajšiemu súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie. Dňa 02.11.2009 bol tunajšiemu súdu doručený návrh za zmenu súdneho exekútora. Súd výzvou zo dňa 04.11.2009 vyzval pôvodného súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu, Exekútorový úrad so sídlom Zvolen, Borovianska 17, aby sa vyjadril k návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora a aby súdu zaslal exekučný spis spolu s vyčíslením trov exekúcie. Dňa 23.11.2009

súdny exekútor JUDr. Jozef Ďurica doručil súdu exekučný spis spolu s vyčíslením trov exekúcie. Súd uznesením č.k. 14Er/966/2004-16 zo dňa 28.12.2009, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 21.04.2010 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 25.03.2010 návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu, Exekútorový úrad Zvolen, Borovianska 17 na súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, Exekútorový úrad Bratislava, Záhradnícka 62 zamietol v dôsledku toho, že predmetným uznesením taktiež vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju, preto nebolo možné udeliť oprávnenému súhlas na zmenu exekútora a poveriť ho vykonávaním exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorý je neplatný. Návrhom vedeným na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 9C/113/2012 (14Er/966/2004) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 175,- Eur a zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 110,64 Eur.

Z pripojeného spisu sp.zn. 14Er/157/2004 súd zistil, že dňa 08.03.2004 bola tunajšiemu súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie. Dňa 02.11.2009 bol tunajšiemu súdu doručený návrh za zmenu súdneho exekútora. Súd výzvou zo dňa 04.11.2009 vyzval pôvodného súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu, Exekútorový úrad so sídlom Zvolen, Borovianska 17, aby sa vyjadril k návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora a aby súdu zaslal exekučný spis spolu s vyčíslením trov exekúcie. Dňa 23.11.2009 súdny exekútor JUDr. Jozef Ďurica doručil súdu exekučný spis spolu s vyčíslením trov exekúcie. Súd uznesením č.k. 14Er/157/2004-32 zo dňa 28.12.2009, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 12.05.2010 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 31.03.2010 návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu, Exekútorový úrad Zvolen, Borovianska 17 na súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, Exekútorový úrad Bratislava, Záhradnícka 62 zamietol v dôsledku toho, že predmetným uznesením taktiež vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju, preto nebolo možné udeliť oprávnenému súhlas na zmenu exekútora a poveriť ho vykonávaním exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorý je neplatný. Návrhom vedeným na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 9C/114/2012 (14Er/157/2004) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 175,- Eur a zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 110,64 Eur.

Z pripojeného spisu sp.zn. 19Er/1711/2003 súd zistil, že dňa 05.12.2003 bola tunajšiemu súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie. Dňa 02.11.2009 bol tunajšiemu súdu doručený návrh za zmenu súdneho exekútora. Súd výzvou zo dňa 09.12.2009 vyzval pôvodného súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu, Exekútorový úrad so sídlom Zvolen, Borovianska 17, aby sa vyjadril k návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora a aby súdu zaslal exekučný spis spolu s vyčíslením trov exekúcie. Dňa 28.11.2009 súdny exekútor JUDr. Jozef Ďurica doručil súdu exekučný spis spolu s vyčíslením trov exekúcie. Súd uznesením č.k. 19Er/1711/2003-17 zo dňa 24.02.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 06.08.2010 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 12.07.2010 návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu, Exekútorový úrad Zvolen, Borovianska 17 na súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, Exekútorový úrad Bratislava, Záhradnícka 62 zamietol v dôsledku toho, že predmetným uznesením taktiež vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju, preto nebolo možné udeliť oprávnenému súhlas na zmenu exekútora a poveriť ho vykonávaním exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorý je neplatný. Návrhom vedeným na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 13C/79/2012 (19Er/1711/2003) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 175,- Eur a zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 165,96 Eur.

Z pripojeného spisu sp.zn. 14Er/1011/2004 súd zistil, že dňa 07.12.2004 bola tunajšiemu súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie. Dňa 02.11.2009 bol tunajšiemu súdu doručený návrh za zmenu súdneho exekútora. Súd výzvou zo dňa 04.11.2009 vyzval pôvodného súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu, Exekútorový úrad so sídlom Zvolen, Borovianska 17, aby sa vyjadril k návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora a aby súdu zaslal exekučný spis spolu s vyčíslením trov exekúcie. Dňa 23.11.2009 súdny exekútor JUDr. Jozef Ďurica doručil súdu exekučný spis spolu s vyčíslením trov exekúcie. Súd uznesením č.k. 14Er/1011/2004-16 zo dňa 28.12.2009, návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu, Exekútorový úrad Zvolen, Borovianska 17 na súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, Exekútorový úrad Bratislava, Záhradnícka 62 zamietol v dôsledku toho, že predmetným uznesením taktiež vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju, preto nebolo možné udeliť oprávnenému súhlas na zmenu exekútora a poveriť ho vykonávaním exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorý je neplatný. Oprávnený podal voči predmetnému rozhodnutiu odvolenia. Krajský

súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 13CoE/44/2010-30.03.05.2010 predmetné uznesenie tunajšieho súdu zo dňa 28.12.2009 zrušil a vrátil mi na ďalšie konanie. Následne tunajší súd uznesením č.k. 14Er/1011/2004-32 zo dňa 26.05.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 21.06.2010 v spojení s Krajským súdom v Banskej Bystrici exekúciu zastavil a taktiež návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu, Exekútorský úrad Zvolen, Borovianska 17 na súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, Exekútorský úrad Bratislava, Záhradnícka 62 zamietol v dôsledku toho, že predmetným uznesením taktiež vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju, preto nebolo možné udeliť oprávnenému súhlas na zmenu exekútora a poveriť ho vykonávaním exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorý je neplatný. Návrhom vedeným na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 14C/104/2012 (14Er/1011/2004) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 175,- Eur a zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 110,64 Eur.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, štát zodpovedná za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písmeno a) bod 3 zákona 514/2003 Z.z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu a) Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky.

Zákon číslo 514/2003 Z.z. má oporu v článku 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky. Pri jeho aplikácii sa podporne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktorý je v tomto ohľade všeobecným predpisom. Nároky na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov sa zásadne uplatňujú na všeobecnom súde. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci má povahu objektívnej zodpovednosti (bez zreteľa na zavinenie). Zákon nepozná žiadny liberačný dôvod, na základe ktorého by sa bolo možné zbaviť tejto zodpovednosti.

Štát zodpovedá za škodu vzniknutú nesprávnym úradným postupom. Úradným postupom je postup orgánov štátu súvisiacich s výkonom štátnej moci, ktorý sa dotýka individuálnych práv a povinností účastníkov daného konania. Predpokladom zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je tiež príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Z hľadiska objektívnej zodpovednosti ide o vzťah príčinnej súvislosti vtedy, ak škoda vznikla následkom škodovej udalosti, teda ak je doložené, že nebyť škodovej udalosti, nedošlo by ku škode. Nesprávny postup orgánu štátu musí byť teda vždy so vznikom škody vo vzťahu príčiny a následku.

Exekučné konanie ako druhá samostatná fáza civilného procesu je upravená v Exekučnom poriadku. Nesprávnym úradným postupom je porušenie pravidiel upravených v Exekučnom poriadku, avšak štát zodpovedá za škodu len ak je daná príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Z hľadiska objektívnej zodpovednosti ide o vzťah príčinnej súvislosti vtedy, ak škoda vznikla následkom škodovej udalosti, teda ak je doložené, že nebyť škodovej udalosti, nedošlo by ku škode. Nesprávny postup súdu musí byť vždy so vznikom škody vo vzťahu príčiny a následku.

Podľa názoru súdu žalobca mal možnosť domáhať sa ochrany svojich práv využitím inštitútu ústavnej sťažnosti v súlade s ustanovením § 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Otázkou, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantované v článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, je kompetentný preskúmať Ústavný súd, ktorý ju v súlade so svojou ustálenou judikatúrou preskúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitost' veci, správanie účastníka a postup súdu (IUS 41/02). Súdne konanie nie je kompetentný preskúmať súd v konaní o náhrade škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z., ale len Ústavný súd Slovenskej republiky na podklade ústavnej sťažnosti, resp. predseda súdu na podklade sťažnosti na prietahy v konaní. Opačný výklad by znamenal, že by existovalo niekoľko orgánov, ktoré by boli oprávnené v tom istom čase preskúmať postup toho istého súdu z hľadiska vzniku zbytočných prietahov. Pokiaľ by súd konajúci o náhrade škody mohol hodnotiť postup svojho alebo iného súdu z hľadiska existencie zbytočných prietahov, znamenalo by to absurdný záver, keďže všeobecné súdy by preskúmali postup iných všeobecných súdov, pričom uvedené by mohlo smerovať aj k porušeniu inštančného princípu v súdnictve.

Pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci musia byť splnené všetky tri podmienky uvedené v zákone č. 514/2003 Z. z., a to nezákonné rozhodnutie,

resp. nesprávny úradný postup, vznik škody, príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou.

Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca vo svojom žalobnom návrhu namieta prieťahy v konaní, je potrebné poukázať na ustanovenie § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení zákona č. 412/2012 Z. z., kde je explicitne uvedené, z čoho výlučne je možné vychádzať pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v zbytočných prieťahoch v konaní.

V zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. súd konajúci o náhrade škody môže pri posudzovaní nároku na náhradu škody vychádzať z existencie prieťahov v súdnom konaní len v prípade, ak by tieto boli konštatované vo výsledkoch vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, v právoplatnom rozhodnutí vydanom v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatnom rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo v právoplatnom rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

Žalobca sa vo svojich žalobách domáha náhrady materiálnej škody vo výške istiny s príslušenstvom vymáhanej od povinného.

Podľa ustanovenia § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. je okrem iného nevyhnutné preukázať existenciu škody. Podľa názoru súdu žalobca nepreukázal existenciu škody a nároky, ktoré si uplatňuje.

Na základe všetkých uvedených skutočností je súd toho názoru, že žalovaný nemôže niesť zodpovednosť a náhradať žalobcovi materiálnu škodu tak, ako si ju uplatnil v tomto konaní, pretože žalobca nepreukázal jednak vznik a ani výšku škody.

Žalobca zároveň zjavne opomína, že pri uplatňovaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je potrebné preukázať, že konštatovanie porušenia práva nie je dostačujúcim zadosťučinením. Uvedené zo žalobného návrhu nevyplýva a z toho dôvodu nie je preukázaný tak vznik nemajetkovej ujmy ako ani to, že by sa mala poskytovať jej náhrada v peniazoch.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

V tejto súvislosti nie je možné opomenúť povahu a predmet konaní, v ktorých malo k nesprávnemu úradnému postupu dôjsť, a to pri zohľadnení povahy podnikateľskej činnosti žalobcu a povedomí, ktoré je okolo žalobcu v spojení s touto podnikateľskou činnosťou vytvorené. V posledných rokoch všetky zložky štátnej moci zamerali svoju pozornosť na ochranu spotrebiteľských práv, pričom je všeobecne známe, že potrebu ochrany práv spotrebiteľov podmienila najmä činnosť žalobcu na trhu spotrebiteľských úverov. Práve uplatňovanie rôznych pohľadávok z titulu spotrebiteľských úverov je predmetom exekučných konaní, ktoré žalobca inicioval a v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu.

Žalobca nepreukázal podmienky vzniku zodpovednosti štátu za škodu, súlad postupu žalobcu s dobrými mravmi, ako aj nedostatočnosť konštatovania porušenia práva. Zároveň aplikujúc ustanovenie § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. po zohľadnení osoby poškodeného a vnímania doterajšieho pôsobenia žalobcu (ako spoločnosti s negatívnou povestou využívajúcu neprijateľné podmienky), minimálnej závažnosti prípadnej ujmy a následky, ktoré žalobcovi mohol namietaný nesprávny úradný postup spôsobiť, nemôže byť žalobcovi priznaná žiadna náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností má súd za to, že žalobca nepreukázal, že by činnosťou súdu v namietanom konaní došlo k nesprávnemu úradnému postupu, nepreukázal vznik ani

výšku skutočnej škody, ani prípadnej nemajetkovej ujmy, a tým pádom neexistuje ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom súdu spočívajúcim v tom, že rozhodol o zamietnutí návrhu na vydanie poverenia a zastavení exekučného konania a uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmu. Z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z., žalobu ako právne neopodstatnenú súd zamietol.

Žalovaný doručil Okresnému súdu v Lučenci vyjadrenie k znaleckému posudku č. 1/24, ktoré mal predložiť žalobca, avšak vo veci sp.zn. 9C/106/2012 žalobcom predložený znalecký posudok nebol, navyše otázka či sú u žalobcu preukázané podmienky vzniku zodpovednosti štátu za škodu, je otázkou právnou, ktorú musí vyriešiť súd, tak ako to Okresný súd v Lučenci v odôvodnení podrobne rozviedol, nie sú dané podmienky, ktoré stanovuje zákon č. 514/2003 Z.z. pre vznik zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom v exekučnom konaní a nie je potom dôvodné ani skúmať výšku škody. Žiadny ďalší dôkaz okrem tých, ktoré súd uvádza v odôvodnení tohto rozhodnutia, súd nevykonával.

Z listinných dôkazov pripojených spisov, na ktoré súd poukazuje vyššie jednoznačne vyplýva, že žalobcovi nevznikla škoda či už majetková alebo nemajetková v priamej príčinnej súvislosti s vydaním rozhodnutí súdu o zmene exekútora. Navyše súd vyhlásil exekúcie sp. zn.: 19Er/928/2003, 19Er/1167/2003, 13Er/531/2004, 22Er/155/2004, 14Er/966/2004, 14Er/457/2004, 19Er/1711/2003, 14Er/1011/2004 za neprípustné, zastavil ich.

Keďže súd spojil na spoločné konania veci vedené pod spisovými značkami 9C/106/2012, 9C/107/2012, 9C/108/2012, 9C/110/2012, 9C/111/2012, 9C/112/2012, 9C/113/2012, 9C/114/2012, 13C/79/2012 a 14C/104/2012 s tým, že tieto sa ďalej viedli pod spisovou značkou 9C/106/2012, súd žalobu po sčítaní jednotlivých predmetov konaní o zaplatenie majetkovej škody vo výške 1.750,- Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 1.880,88 Eur zamietol. V konaní vedenom pod spisovou značkou 9C/106/2012 (19Er/928/2003) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia majetkovej škody vo výške 175,- Eur a zaplatenia nemajetkovej ujmy vo výške 442,56 Eur, v konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 9C/107/2012 (19Er/87/2003) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia majetkovej škody vo výške 175,- Eur a zaplatenia nemajetkovej ujmy vo výške 276,60 Eur, v konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 9C/108/2012 (19Er/1167/2003) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia majetkovej škody vo výške 175,- Eur a zaplatenia nemajetkovej ujmy vo výške 221,28 Eur, v konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 9C/110/2012 (13Er/531/2004) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia majetkovej škody vo výške 175,- Eur a zaplatenia nemajetkovej ujmy vo výške 165,96 Eur, v konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 9C/111/2012 (22Er/155/2004) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia majetkovej škody vo výške 175,- Eur a zaplatenia nemajetkovej ujmy vo výške 165,96 Eur, v konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 9C/112/2012 (22Er/900/2004) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia majetkovej škody vo výške 175,- Eur a zaplatenia nemajetkovej ujmy vo výške 110,64 Eur, v konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 9C/113/2012 (14Er/966/2004) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia majetkovej škody vo výške 175,- Eur a zaplatenia nemajetkovej ujmy vo výške 110,64 Eur, v konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 9C/114/2012 (14Er/157/2004) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia majetkovej škody vo výške 175,- Eur a zaplatenia nemajetkovej ujmy vo výške 110,64 Eur, v konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 13C/79/2012 (19Er/1711/2003) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia majetkovej škody vo výške 175,- Eur a zaplatenia nemajetkovej ujmy vo výške 165,96 Eur, v konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 14C/104/2012 (14Er/1011/2004) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia majetkovej škody vo výške 175,- Eur a zaplatenia nemajetkovej ujmy vo výške 110,64 Eur,

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada

trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Žalovaný bol v konaní úspešný. Tropy konania voči žalobcovi si nevyčísliť a zrejme žalovanému tropy konania nevznikli, pretože na termíny pojednávania sa zástupca žalovaného nedostavoval. Súd preto o trovách konania rozhodol tak, že žalovanému ako úspešnému účastníkovi tropy nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Lučenec, Ulica Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáhať.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každý účastník dostal jeden rovnopis odvolania. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods.2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 221 ods. 1 súd rozhodnutie zruší, len ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- j) bol odvolacím súdom schválený zmier.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.